5) Причинни: бо; либо; ѓе́ште, зашт, ѐлно.

6) Сравнителни: ѓако, ѓа́ко; ѓаконе, ѓа́кошто, ѓа́кошто де ако.

7) Заклучителни: ѓоа; прочее; конечно.

8) Раздвоителни: или; ли; ли́бо, ли́бо.

Забел. При сите ѓоа поме да се приклучат и инаки др. одлики, како што имаат свои сили, како: ѐлнѝкий, ѓалѝкий, ѓиковѝй, ѓаковѝй; ѐлне, ѐлне, ѐлне; ѐдѝне, ѐдѝнѝцу.

ГЛАВА ДЕВЕТА.

За членувањето.

§ 79. Человѣкъ, при сѣка плно душевно чювствіе, ние во сознаніе да изрече слова, што чювствува. Во ѓакви случаи ѓай издава еднѣ звукъ, кайто е равенъ на цѣло предложеніе; како: во гла-ѣта скорбъ кога говорѣ ѣмъ! — охъ! равно е Л — какъ да бѣше сурсонѣ ѣмъ болѣшъ! како што и ѓа! — Такви или звукови, кайто во рѣчь-та